

Velmi velké dílo

Kapitola 1

První kapitola velmi velkého díla

1.1 A její prvá sekce

1.1.1 S prvou podsekcí

Text prvé podsekcce následuje.

Pravili jsme v tomto spisku, že nejslavnější malíř jest Rafael Santi. My Čechové jsme národ počtem sice neveliký, ale můžeme se vykázati značnou řadou slavných mužů, kteří žili nám ku cti a díla památná i znamenitá zanechali.

Karel Škréta žil v nejsmutnější době českých dějin. Kdo navštívil v Praze slavný a starožitný chrám Panny Marie před Týnem a vešel do něho Týnskou uličkou, snad si povšiml starého, vysokého domu, na němž zasazena jest deska s nápisem: Zde narodil se Karel Škréta r. 1604. Bylo mu sotva sedmnácte let, když opustil po bitvě na Bílé Hoře svou vlasť a odebral se do Italie, aby tam neocenitelné památky malířského umění poznal a studoval.

Bylť Karel již velmi záhy dával na jevo nemalé zalíbení a nevšední způsobilost v kreslení a malování, tak že strýcové jeho Daniel a Pavel Škréta postarali se o něho, aby nadání toto nezůstalo ležeti ladem.

V Italii otevřel se vtipnému, umění a učení milovnému Škrétovi nový svět. Poznáv celou řadu děl nejslavnějších mistrů, dovedl je tak výtečně napodobiti, že jeho malbu od malby Rafaelovy ani rozeznati lze nebylo. Brzy znala celá Italie jeho jméno, každý mluvil o nadaném Čechovi, a malířská škola v Bononii, dávno proslulá, volala jej za profesora. Ale Škréta nepřijal nabídnutí toho a odebral se zpět do vlasti.

Vystaviv jedenkrát slavný obraz, povolal znalce malířství a tázal se jich, aby rozhodli a rozsoudili, kdo obraz onen maloval? I uznali všichni jednohlasně podle mnohých neklamných známek, že obraz onen nemaloval nikdo jiný, nežli slavný Rafael sám. Ale jaké bylo podivení jejich, když jim pak Škréta na obraze okázal podpis svůj, prohlásiv, že on sám obraz ten maloval.

Meškaje Škréta v Čechách maloval četné krásné obrazy zvláště do nádherných chrámů, jimiž Čechy již dávno před dobou husitskou slynuły; mimo to vyhledáván byl velice od šlechty, jež mu mnohé práce svěřovala, ba sám císař Ferdinand III. Poctil jej nejednou pozorností svou. V Praze jest mnoho obrazů od něho; v Týnském chrámu Páně krásný jest veliký obraz na hlavním oltáři, a rovněž půvabný obraz Zvěstování Marii Panně na oltáři postranním hned proti vchodu ze strany, proti domu, v němž se Škréta narodil. Přčetné v domech šlechtických a sbírkách jsou i podobizny Škrétovy, práce to převzácné.

Roku 1648., již jako muž 44letý, bojoval Škréta s nadšením v řadách měšťanstva a studentstva pražského proti Švédům. Tehdy lid, šlechta, studenti, kněžstvo — vše s vzácnou a jednomyslnou svorností bojovalo na hradbách Prahy, až statečností jich se podařilo zahnat Švédy a poraziti je. Škréta na památku tohoto boje vymaloval dva obrazy, které velice se líbily.

Nejen v Praze, ale i po celých Čechách a Moravě jest hojnost vzácných maleb Škrétových. Jméno jeho proslulo v sedmnáctém věku po celé Evropě.

Škréta dožil vysokého věku sedmdesáti let. Zemřel v Praze r. 1674. a pochován jest v kostele sv. Havla na Starém Městě Pražském.

Pravili jsme v tomto spisku, že nejslavnější malíř jest Rafael Santi. My Čechové jsme národ počtem sice neveliký, ale můžeme se vykázati značnou řadou slavných mužů, kteří žili nám ku cti a díla památná i znamenitá zanechali.

Karel Škréta žil v nejsmutnější době českých dějin. Kdo navštívil v Praze slavný a starožitný chrám Panny Marie před Týnem a vešel do něho Týnskou uličkou, snad si povšiml starého, vysokého domu, na němž zasazena jest deska s nápisem: Zde narodil se Karel Škréta r. 1604. Bylo mu sotva sedmnácte let, když opustil po bitvě na Bílé Hoře svou vlasť a odebral se do Italie, aby tam neocenitelné památky malířského umění poznal a studoval.

Bylť Karel již velmi záhy dával na jevo nemalé zalíbení a nevšední způsobilost v kreslení a malování, tak že strýcové jeho Daniel a Pavel Škréta postarali se o něho, aby nadání toto nezůstalo ležeti ladem.

V Itálii otevřel se vtipnému, umění a učení milovnému Škrétovi nový svět. Poznáv celou řadu děl nejslavnějších mistrů, dovedl je tak výtečně napodobiti, že jeho malbu od malby Rafaelovy ani rozeznati lze nebylo. Brzy znala celá Itálie jeho jméno, každý mluvil o nadaném Čechovi, a malířská škola v Bononii, dávno proslulá, volala jej za profesora. Ale Škréta nepřijal nabídnutí toho a odebral se zpět do vlasti.

Vystaviv jedenkrát slavný obraz, povolal znalce malířství a tázal se jich, aby rozhodli a rozsoudili, kdo obraz onen maloval? I uznali všichni jednohlasně podle mnohých neklamných známek, že obraz onen nemaloval nikdo jiný, nežli slavný Rafael sám. Ale jaké bylo podivení jejich, když jim pak Škréta na obraze okázal podpis svůj, prohlásiv, že on sám obraz ten maloval.

Meškaje Škréta v Čechách maloval četné krásné obrazy zvláště do nádherných chrámů, jimiž Čechy již dávno před dobou husitskou slynuły; mimo to vyhledáván byl velice od šlechty, jež mu mnohé práce svěřovala, ba sám císař Ferdinand III. Poctil jej nejednou pozorností svou. V Praze jest mnoho obrazů od něho; v Týnském chrámu Páně krásný jest veliký obraz na hlavním oltáři, a rovněž půvabný obraz Zvěstování Marii Panně na oltáři postranním hned proti vchodu ze strany, proti domu, v němž se Škréta narodil. Přčetné v domech šlechtických a sbírkách jsou i podobizny Škrétovy, práce to převzácné.

Roku 1648., již jako muž 44letý, bojoval Škréta s nadšením v řadách měšťanstva a studentstva pražského proti Švédům. Tehdy lid, šlechta, studenti, kněžstvo — vše s vzácnou a jednomyslnou svorností bojovalo na hradbách Prahy, až statečností jich se podařilo zahnat Švédy a poraziti je. Škréta na památku tohoto boje vymaloval dva obrazy, které velice se líbily.¹⁾

---

¹⁾ Nejen v Praze, ale i po celých Čechách a Moravě jest hojnost vzácných maleb Škrétových. Jméno jeho proslulo v sedmnáctém věku po celé Evropě.

Škréta dožil vysokého věku sedmdesáti let. Zemřel v Praze r. 1674. a pochován jest v kostele sv. Havla na Starém Městě Pražském.

Pravili jsme v tomto spisku, že nejslavnější malíř jest Rafael Santi. My Čechové jsme národ počtem sice neveliký, ale můžeme se vykáhati značnou řadou slavných mužů, kteří žili nám ku cti a díla památná i znamenitá zanechali.

Karel Škréta žil v nejsmutnější době českých dějin. Kdo navštívil v Praze slavný a starožitný chrám Panny Marie před Týnem a vešel do něho Týnskou uličkou, snad si povšiml starého, vysokého domu, na němž zasazena jest deska s nápisem: Zde narodil se Karel Škréta r. 1604. Bylo mu sotva sedmnácte let, když opustil po bitvě na Bílé Hoře svou vlast a odebral se do Itálie, aby tam neocenitelné památky malířského umění poznal a studoval.

Bylť Karel již velmi záhy dával na jevo nemalé zalíbení a nevšední způsobilost v kreslení a malování, tak že strýcové jeho Daniel a Pavel Škréta postarali se o něho, aby nadání toto nezůstalo ležeti ladem.

V Itálii otevřel se vtipnému, umění a učení milovnému Škrétovi nový svět. Poznáv celou řadu děl nejslavnějších mistrů, dovedl je tak výtečně napodobiti, že jeho malbu od malby Rafaelovy ani rozeznati lze nebylo. Brzy znala celá Itálie jeho jméno, každý mluvil o nadaném Čechovi, a malířská škola v Bononii, dávno proslulá, volala jej za profesora. Ale Škréta nepřijal nabídnutí toho a odebral se zpět do vlasti.

Vystaviv jedenkrát slavný obraz, povolal znalce malířství a tázal se jich, aby rozhodli a rozsoudili, kdo obraz onen maloval? I uznali všichni jednohlasně podle mnohých neklamných známek, že obraz onen nemaloval nikdo jiný, nežli slavný Rafael sám. Ale jaké bylo podivení jejich, když jim pak Škréta na obraze okázal podpis svůj, prohlásiv, že on sám obraz ten maloval.

Meškaje Škréta v Čechách maloval četné krásné obrazy zvláště do nádherných chrámů, jimiž Čechy již dávno před dobou husitskou slynuły; mimo to vyhledáván byl velice od šlechty, jež mu mnohé práce svěřovala, ba sám císař Ferdinand III. Poctil jej nejednou pozorností svou. V Praze jest mnoho obrazů od něho; v Týnském chrámu Páně krásný jest veliký obraz na hlavním oltáři, a rovněž půvabný obraz Zvěstování Marii Panně na oltáři postranním hned proti vchodu ze strany, proti domu, v němž se Škréta narodil. Přčetné v domech šlechtických a sbírkách jsou i podobizny Škrétovy, práce to převzácné.

Roku 1648., již jako muž 44letý, bojoval Škréta s nadšením v řadách měšťanstva a studentstva pražského proti Švédům. Tehdy lid, šlechta, studenti, kněžstvo — vše s vzácnou a jednomyslnou svorností bojovalo na hradbách Prahy, až statečností jich se podařilo zahnat Švédy a poraziti je. Škréta na památku tohoto boje vymaloval dva obrazy, které velice se líbily.

Nejen v Praze, ale i po celých Čechách a Moravě jest hojnost vzácných maleb Škrétových. Jméno jeho proslulo v sedmnáctém věku po celé Evropě.

Škréta dožil vysokého věku sedmdesáti let. Zemřel v Praze r. 1674. a pochován jest v kostele sv. Havla na Starém Městě Pražském.

Pravili jsme v tomto spisku, že nejslavnější malíř jest Rafael Santi. My Čechové jsme národ počtem sice neveliký, ale můžeme se vykáhati značnou řadou slavných mužů, kteří žili nám ku cti a díla památná i znamenitá zanechali.

Karel Škréta žil v nejsmutnější době českých dějin. Kdo navštívil v Praze slavný a starožitný chrám Panny Marie před Týnem a vešel do něho Týnskou uličkou, snad si povšiml starého, vysokého domu, na němž zasazena jest deska s nápisem: Zde narodil se Karel Škréta r. 1604. Bylo mu sotva sedmnácte let, když opustil po bitvě na Bílé Hoře svou vlast a odebral se do Itálie, aby tam neocenitelné památky malířského umění poznal a studoval.

Bylť Karel již velmi záhy dával na jevo nemalé zalíbení a nevšední způsobilost v kreslení a malování, tak že strýcové jeho Daniel a Pavel Škréta postarali se o něho, aby nadání toto nezůstalo ležeti ladem.

V Itálii otevřel se vtipnému, umění a učení milovnému Škrétovi nový svět. Poznav celou řadu děl nejslavnějších mistrů, dovedl je tak výtečně napodobiti, že jeho malbu od malby Rafaelovy ani rozeznati lze nebylo. Brzy znala celá Itálie jeho jméno, každý mluvil o nadaném Čechovi, a malířská škola v Bononii, dávno proslulá, volala jej za profesora. Ale Škréta nepřijal nabídnutí toho a odebral se zpět do vlasti.

Vystaviv jedenkrát slavný obraz, povolal znalce malířství a tázal se jich, aby rozhodli a rozsoudili, kdo obraz onen maloval? I uznali všichni jednohlasně podle mnohých neklamných známek, že obraz onen nemaloval nikdo jiný, nežli slavný Rafael sám. Ale jaké bylo podivení jejich, když jim pak Škréta na obraze okázal podpis svůj, prohlásiv, že on sám obraz ten maloval.

Meškaje Škréta v Čechách maloval četné krásné obrazy zvláště do nádherných chrámů, jimiž Čechy již dávno před dobou husitskou slynuły; mimo to vyhledáván byl velice od šlechty, jež mu mnohé práce svěřovala, ba sám císař Ferdinand III. Poctil jej nejednou pozorností svou. V Praze jest mnoho obrazů od něho; v Týnském chrámu Páně krásný jest veliký obraz na hlavním oltáři, a rovněž půvabný obraz Zvěstování Marii Panně na oltáři postranním hned proti vchodu ze strany, proti domu, v němž se Škréta narodil. Přčetné v domech šlechtických a sbírkách jsou i podobizny Škrétovy, práce to převzácné.

Roku 1648., již jako muž 44letý, bojoval Škréta s nadšením v řadách měšťanstva a studentstva pražského proti Švédům. Tehdy lid, šlechta, studenti, kněžstvo — vše s vzácnou a jednomyslnou svorností bojovalo na hradbách Prahy, až statečností jich se podařilo zahnat Švédy a porazit je. Škréta na památku tohoto boje vymaloval dva obrazy, které velice se líbily.

Nejen v Praze, ale i po celých Čechách a Moravě jest hojnost vzácných maleb Škrétových. Jméno jeho proslulo v sedmnáctém věku po celé Evropě.

Škréta dožil vysokého věku sedmdesáti let. Zemřel v Praze r. 1674. a pochován jest v kostele sv. Havla na Starém Městě Pražském.

Pravili jsme v tomto spisku, že nejslavnější malíř jest Rafael Santi. My Čechové jsme národ počtem sice neveliký, ale můžeme se vykázati značnou řadou slavných mužů, kteří žili nám ku cti a díla památná i znamenitá zanechali.

Karel Škréta žil v nejsmutnější době českých dějin. Kdo navštívil v Praze slavný a starožitný chrám Panny Marie před Týnem a vešel do něho Týnskou uličkou, snad si povšiml starého, vysokého domu, na němž zasazena jest deska s nápisem: Zde narodil se Karel Škréta r. 1604. Bylo mu sotva sedmnácte let, když opustil po bitvě na Bílé Hoře svou vlast a odebral se do Itálie, aby tam neocenitelné památky malířského umění poznal a studoval.

Bylť Karel již velmi záhy dával na jevo nemalé zalíbení a nevšední způsobilost v kreslení a malování, tak že strýcové jeho Daniel a Pavel Škréta postarali se o něho, aby nadání toto nezůstalo ležeti ladem.

V Itálii otevřel se vtipnému, umění a učení milovnému Škrétovi nový svět. Poznav celou řadu děl nejslavnějších mistrů, dovedl je tak výtečně napodobiti, že jeho malbu od malby Rafaelovy ani rozeznati lze nebylo. Brzy znala celá Itálie jeho jméno, každý mluvil o nadaném Čechovi, a malířská škola v Bononii, dávno proslulá, volala jej za profesora. Ale Škréta nepřijal nabídnutí toho a odebral se zpět do vlasti.

Vystaviv jedenkrát slavný obraz, povolal znalce malířství a tázal se jich, aby rozhodli a rozsoudili, kdo obraz onen maloval? I uznali všichni jednohlasně podle mnohých neklamných známek, že obraz onen nemaloval nikdo jiný, nežli slavný Rafael sám. Ale jaké bylo podivení jejich, když jim pak Škréta na obraze okázal podpis svůj, prohlásiv, že on sám obraz ten maloval.

Meškaje Škréta v Čechách maloval četné krásné obrazy zvláště do nádherných chrámů, jimiž Čechy již dávno před dobou husitskou slynuły; mimo to vyhledáván byl velice od šlechty, jež mu mnohé práce svěřovala, ba sám císař Ferdinand III. Poctil jej nejednou pozorností svou. V Praze jest mnoho obrazů od něho; v Týnském chrámu Páně krásný jest veliký obraz na hlavním oltáři, a rovněž půvabný obraz Zvěstování Marii Panně na oltáři postranním hned proti vchodu ze strany, proti domu, v němž se Škréta narodil. Přčetné v domech šlechtických a sbírkách jsou i podobizny Škrétovy, práce to převzácné.

Roku 1648., již jako muž 44letý, bojoval Škréta s nadšením v řadách měšťanstva a studentstva pražského proti Švédům. Tehdy lid, šlechta, studenti, kněžstvo — vše s vzácnou a jednomyslnou svorností bojovalo na hradbách Prahy, až statečností jich se podařilo zahnat Švédy a porazit je. Škréta na památku tohoto boje vymaloval dva obrazy, které velice se líbily.

Nejen v Praze, ale i po celých Čechách a Moravě jest hojnost vzácných maleb Škrétových. Jméno jeho proslulo v sedmnáctém věku po celé Evropě.

Škréta dožil vysokého věku sedmdesáti let. Zemřel v Praze r. 1674. a pochován jest v kostele sv. Havla na Starém Městě Pražském.

Pravili jsme v tomto spisku, že nejslavnější malíř jest Rafael Santi. My Čechové jsme národ počtem sice neveliký, ale můžeme se vykázati značnou řadou slavných mužů, kteří žili nám ku cti a díla památná i znamenitá zanechali.

Karel Škréta žil v nejsmutnější době českých dějin. Kdo navštívil v Praze slavný a starožitný chrám Panny Marie před Týnem a vešel do něho Týnskou uličkou, snad si povšiml starého, vysokého domu, na němž zasazena jest deska s nápisem: Zde narodil se Karel Škréta r. 1604. Bylo mu sotva sedmnácte let, když opustil po bitvě na Bílé Hoře svou vlast a odebral se do Itálie, aby tam neocenitelné památky malířského umění poznal a studoval.

Bylť Karel již velmi záhy dával na jevo nemalé zalíbení a nevšední způsobilost v kreslení a malování, tak že strýcové jeho Daniel a Pavel Škréta postarali se o něho, aby nadání toto nezůstalo ležeti ladem.

V Itálii otevřel se vtipnému, umění a učení milovnému Škrétovi nový svět. Poznav celou řadu děl nejslavnějších mistrů, dovedl je tak výtečně napodobiti, že jeho malbu od malby Rafaelovy ani rozeznati lze nebylo. Brzy znala celá Itálie jeho jméno, každý mluvil o nadaném Čechovi, a malířská škola v Bononii, dávno proslulá, volala jej za profesora. Ale Škréta nepřijal nabídnutí toho a odebral se zpět do vlasti.

Vystaviv jedenkrát slavný obraz, povolal znalce malířství a tázal se jich, aby rozhodli a rozsoudili, kdo obraz onen maloval? I uznali všichni jednohlasně podle mnohých neklamných známek, že obraz onen nemaloval nikdo jiný, nežli slavný Rafael sám. Ale jaké bylo podivení jejich, když jim pak Škréta na obraze okázal podpis svůj, prohlásiv, že on sám obraz ten maloval.

Meškaje Škréta v Čechách maloval četné krásné obrazy zvláště do nádherných chrámů, jimiž Čechy již dávno před dobou husitskou slynuły; mimo to vyhledáván byl velice od šlechty, jež mu mnohé práce svěřovala, ba sám císař Ferdinand III. Poctil jej nejednou pozorností svou. V Praze jest mnoho obrazů od něho; v Týnském chrámu Páně krásný jest veliký obraz na hlavním oltáři, a rovněž půvabný obraz Zvěstování Marii Panně na oltáři postranním hned proti vchodu ze strany, proti domu, v němž se Škréta narodil. Přechetné v domech šlechtických a sbírkách jsou i podobizny Škrétovy, práce to převzácné.

Roku 1648., již jako muž 44letý, bojoval Škréta s nadšením v řadách měšťanstva a studentstva pražského proti Švédům. Tehdy lid, šlechta, studenti, kněžstvo — vše s vzácnou a jednomyslnou svorností bojovalo na hradbách Prahy, až statečnosti jich se podařilo zahnat Švédy a porazit je. Škréta na památku tohoto boje vymaloval dva obrazy, které velice se líbily.

Nejen v Praze, ale i po celých Čechách a Moravě jest hojnost vzácných maleb Škrétových. Jméno jeho proslulo v sedmnáctém věku po celé Evropě.

Škréta dožil vysokého věku sedmdesáti let. Zemřel v Praze r. 1674. a pochován jest v kostele sv. Havla na Starém Městě Pražském.

Pravili jsme v tomto spisku, že nejslavnější malíř jest Rafael Santi. My Čechové jsme národ počtem sice neveliký, ale můžeme se vykázat značnou řadou slavných mužů, kteří žili nám ku cti a díla památná i znamenitá zanechali.

Karel Škréta žil v nejsmutnější době českých dějin. Kdo navštívil v Praze slavný a starožitný chrám Panny Marie před Týnem a vešel do něho Týnskou uličkou, snad si povšiml starého, vysokého domu, na němž zasazena jest deska s nápisem: Zde narodil se Karel Škréta r. 1604. Bylo mu sotva sedmnácte let, když opustil po bitvě na Bílé Hoře svou vlast a odebral se do Italie, aby tam neocenitelné památky malířského umění poznal a studoval.

Bylť Karel již velmi záhy dával na jevo nemalé zalíbení a nevšední způsobilost v kreslení a malování, tak že strýcové jeho Daniel a Pavel Škréta postarali se o něho, aby nadání toto nezůstalo ležeti ladem.

V Italii otevřel se vtipnému, umění a učení milovnému Škrétovi nový svět. Poznáv celou řadu děl nejslavnějších mistrů, dovedl je tak výtečně napodobiti, že jeho malbu od malby Rafaelovy ani rozeznati lze nebylo. Brzy znala celá Italie jeho jméno, každý mluvil o nadaném Čechovi, a malířská škola v Bononii, dávno proslulá, volala jej za profesora. Ale Škréta nepřijal nabídnutí toho a odebral se zpět do vlasti.

Vystaviv jedenkráte slavný obraz, povolal znalce malířství a tázal se jich, aby rozhodli a rozsoudili, kdo obraz onen maloval? I uznali všichni jednohlasně podle mnohých neklamných známek, že obraz onen nemaloval nikdo jiný, nežli slavný Rafael sám. Ale jaké bylo podivení jejich, když jim pak Škréta na obraze okázal podpis svůj, prohlásiv, že on sám obraz ten maloval.

Meškaje Škréta v Čechách maloval četné krásné obrazy zvláště do nádherných chrámů, jimiž Čechy již dávno před dobou husitskou slynuły; mimo to vyhledáván byl velice od šlechty, jež mu mnohé práce svěřovala, ba sám císař Ferdinand III. Poctil jej nejednou pozorností svou. V Praze jest mnoho obrazů od něho; v Týnském chrámu Páně krásný jest veliký obraz na hlavním oltáři, a rovněž půvabný obraz Zvěstování Marii Panně na oltáři postranním hned proti vchodu ze strany, proti domu, v němž se Škréta narodil. Přechetné v domech šlechtických a sbírkách jsou i podobizny Škrétovy, práce to převzácné.

Roku 1648., již jako muž 44letý, bojoval Škréta s nadšením v řadách měšťanstva a studentstva pražského proti Švédům. Tehdy lid, šlechta, studenti, kněžstvo — vše s vzácnou a jednomyslnou svorností bojovalo na hradbách Prahy, až statečnosti jich se podařilo zahnat Švédy a porazit je. Škréta na památku tohoto boje vymaloval dva obrazy, které velice se líbily.

Nejen v Praze, ale i po celých Čechách a Moravě jest hojnost vzácných maleb Škrétových. Jméno jeho proslulo v sedmnáctém věku po celé Evropě.

Škréta dožil vysokého věku sedmdesáti let. Zemřel v Praze r. 1674. a pochován jest v kostele sv. Havla na Starém Městě Pražském.

Pravili jsme v tomto spisku, že nejslavnější malíř jest Rafael Santi. My Čechové jsme národ počtem sice neveliký, ale můžeme se vykázat značnou řadou slavných mužů, kteří žili nám ku cti a díla památná i znamenitá zanechali.

Karel Škréta žil v nejsmutnější době českých dějin. Kdo navštívil v Praze slavný a starožitný chrám Panny Marie před Týnem a vešel do něho Týnskou uličkou, snad si povšiml starého, vysokého domu, na němž zasazena jest deska s nápisem: Zde narodil se Karel Škréta r. 1604. Bylo mu sotva sedmnácte let, když opustil po bitvě na Bílé Hoře svou vlast a odebral se do Italie, aby tam neocenitelné památky malířského umění poznal a studoval.

Bylť Karel již velmi záhy dával na jevo nemalé zalíbení a nevšední způsobilost v kreslení a malování, tak že strýcové jeho Daniel a Pavel Škréta postarali se o něho, aby nadání toto nezůstalo ležeti ladem.

V Italii otevřel se vtipnému, umění a učení milovnému Škrétovi nový svět. Poznáv celou řadu děl nejslavnějších mistrů, dovedl je tak výtečně napodobiti, že jeho malbu od malby Rafaelovy ani rozeznati lze nebylo. Brzy znala celá Italie jeho jméno, každý mluvil o nadaném Čechovi, a malířská škola v Bononii, dávno proslulá, volala jej za profesora. Ale Škréta nepřijal nabídnutí toho a odebral se zpět do vlasti.

Vystaviv jedenkráte slavný obraz, povolal znalce malířství a tázal se jich, aby rozhodli a rozsoudili, kdo obraz onen maloval? I uznali všichni jednohlasně podle mnohých neklamných známek, že obraz onen nemaloval nikdo jiný, nežli slavný Rafael sám. Ale jaké bylo podivení jejich, když jim pak Škréta na obraze okázal podpis svůj, prohlásiv, že on sám obraz ten maloval.

Meškaje Škréta v Čechách maloval četné krásné obrazy zvláště do nádherných chrámů, jimiž Čechy již dávno před dobou husitskou slynuły; mimo to vyhledáván byl velice od šlechty, jež mu mnohé práce svěřovala, ba sám císař Ferdinand III. Poctil jej nejednou pozorností svou. V Praze jest mnoho obrazů od něho; v Týnském chrámu Páně krásný jest veliký obraz na hlavním oltáři, a rovněž půvabný obraz Zvěstování Marii Panně na oltáři postranním hned proti vchodu ze strany, proti domu, v němž se Škréta narodil. Přechetné v domech šlechtických a sbírkách jsou i podobizny Škrétovy, práce to převzácné.

Roku 1648., již jako muž 44letý, bojoval Škréta s nadšením v řadách měšťanstva a studentstva pražského proti Švédům. Tehdy lid, šlechta, studenti, kněžstvo — vše s vzácnou a jednomyslnou svorností bojovalo na hradbách Prahy,

---

až statečnosti jich se podařilo zahnat Švédy a porazit je. Škréta na památku tohoto boje vymaloval dva obrazy, které velice se líbily.

Nejen v Praze, ale i po celých Čechách a Moravě jest hojnost vzácných maleb Škrétových. Jméno jeho proslulo v sedmnáctém věku po celé Evropě.

Škréta dožil vysokého věku sedmdesáti let. Zemřel v Praze r. 1674. a pochován jest v kostele sv. Havla na Starém Městě Pražském.

Pravili jsme v tomto spisku, že nejslavnější malíř jest Rafael Santi. My Čechové jsme národ počtem sice neveliký, ale můžeme se vykáhati značnou řadou slavných mužů, kteří žili nám ku cti a díla památná i znamenitá zanechali.

Karel Škréta žil v nejsmutnější době českých dějin. Kdo navštívil v Praze slavný a starožitný chrám Panny Marie před Týnem a vešel do něho Týnskou uličkou, snad si povšiml starého, vysokého domu, na němž zasazena jest deska s nápisem: Zde narodil se Karel Škréta r. 1604. Bylo mu sotva sedmnácte let, když opustil po bitvě na Bílé Hoře svou vlasť a odebral se do Italie, aby tam neocenitelné památky malířského umění poznal a studoval.

Bylť Karel již velmi záhy dával na jevo nemalé zalíbení a nevšední způsobilost v kreslení a malování, tak že strýcové jeho Daniel a Pavel Škréta postarali se o něho, aby nadání toto nezůstalo ležeti ladem.

V Italii otevřel se vtipnému, umění a učení milovnému Škrétovi nový svět. Poznav celou řadu děl nejslavnějších mistrů, dovedl je tak výtečně napodobiti, že jeho malbu od malby Rafaelovy ani rozeznati lze nebylo. Brzy znala celá Italie jeho jméno, každý mluvil o nadaném Čechovi, a malířská škola v Bononii, dávno proslulá, volala jej za profesora. Ale Škréta nepřijal nabídnutí toho a odebral se zpět do vlasti.

Vystaviv jedenkrát slavný obraz, povolal znalce malířství a tázal se jich, aby rozhodli a rozsoudili, kdo obraz onen maloval? I uznali všichni jednohlasně podle mnohých neklamných známek, že obraz onen nemaloval nikdo jiný, nežli slavný Rafael sám. Ale jaké bylo podivení jejich, když jim pak Škréta na obraze okázal podpis svůj, prohlásiv, že on sám obraz ten maloval.

Meškaje Škréta v Čechách maloval četné krásné obrazy zvláště do nádherných chrámů, jimiž Čechy již dávno před dobou husitskou slynyly; mimo to vyhledáván byl velice od šlechty, jež mu mnohé práce svěřovala, ba sám císař Ferdinand III. Poctil jej nejednou pozorností svou. V Praze jest mnoho obrazů od něho; v Týnském chrámu Páně krásný jest veliký obraz na hlavním oltáři, a rovněž půvabný obraz Zvěstování Marii Panně na oltáři postranním hned proti vchodu ze strany, proti domu, v němž se Škréta narodil. Přčetné v domech šlechtických a sbírkách jsou i podobizny Škrétovy, práce to převzácné.

Roku 1648., již jako muž 44letý, bojoval Škréta s nadšením v řadách měšťanstva a studentstva pražského proti Švédům. Tehdy lid, šlechta, studenti, kněžstvo — vše s vzácnou a jednomyslnou svorností bojovalo na hradbách Prahy, až statečnosti jich se podařilo zahnat Švédy a porazit je. Škréta na památku tohoto boje vymaloval dva obrazy, které velice se líbily.

Nejen v Praze, ale i po celých Čechách a Moravě jest hojnost vzácných maleb Škrétových. Jméno jeho proslulo v sedmnáctém věku po celé Evropě.

Škréta dožil vysokého věku sedmdesáti let. Zemřel v Praze r. 1674. a pochován jest v kostele sv. Havla na Starém Městě Pražském.

Pravili jsme v tomto spisku, že nejslavnější malíř jest Rafael Santi. My Čechové jsme národ počtem sice neveliký, ale můžeme se vykáhati značnou řadou slavných mužů, kteří žili nám ku cti a díla památná i znamenitá zanechali.

Karel Škréta žil v nejsmutnější době českých dějin. Kdo navštívil v Praze slavný a starožitný chrám Panny Marie před Týnem a vešel do něho Týnskou uličkou, snad si povšiml starého, vysokého domu, na němž zasazena jest deska s nápisem: Zde narodil se Karel Škréta r. 1604. Bylo mu sotva sedmnácte let, když opustil po bitvě na Bílé Hoře svou vlasť a odebral se do Italie, aby tam neocenitelné památky malířského umění poznal a studoval.

Bylť Karel již velmi záhy dával na jevo nemalé zalíbení a nevšední způsobilost v kreslení a malování, tak že strýcové jeho Daniel a Pavel Škréta postarali se o něho, aby nadání toto nezůstalo ležeti ladem.

V Italii otevřel se vtipnému, umění a učení milovnému Škrétovi nový svět. Poznav celou řadu děl nejslavnějších mistrů, dovedl je tak výtečně napodobiti, že jeho malbu od malby Rafaelovy ani rozeznati lze nebylo. Brzy znala celá Italie jeho jméno, každý mluvil o nadaném Čechovi, a malířská škola v Bononii, dávno proslulá, volala jej za profesora. Ale Škréta nepřijal nabídnutí toho a odebral se zpět do vlasti.

Vystaviv jedenkrát slavný obraz, povolal znalce malířství a tázal se jich, aby rozhodli a rozsoudili, kdo obraz onen maloval? I uznali všichni jednohlasně podle mnohých neklamných známek, že obraz onen nemaloval nikdo jiný, nežli slavný Rafael sám. Ale jaké bylo podivení jejich, když jim pak Škréta na obraze okázal podpis svůj, prohlásiv, že on sám obraz ten maloval.

Meškaje Škréta v Čechách maloval četné krásné obrazy zvláště do nádherných chrámů, jimiž Čechy již dávno před dobou husitskou slynyly; mimo to vyhledáván byl velice od šlechty, jež mu mnohé práce svěřovala, ba sám císař Ferdinand III. Poctil jej nejednou pozorností svou. V Praze jest mnoho obrazů od něho; v Týnském chrámu Páně krásný jest veliký obraz na hlavním oltáři, a rovněž půvabný obraz Zvěstování Marii Panně na oltáři postranním hned proti vchodu ze strany, proti domu, v němž se Škréta narodil. Přčetné v domech šlechtických a sbírkách jsou i podobizny Škrétovy, práce to převzácné.

Roku 1648., již jako muž 44letý, bojoval Škréta s nadšením v řadách měšťanstva a studentstva pražského proti Švédům. Tehdy lid, šlechta, studenti, kněžstvo — vše s vzácnou a jednomyslnou svorností bojovalo na hradbách Prahy, až statečnosti jich se podařilo zahnat Švédy a porazit je. Škréta na památku tohoto boje vymaloval dva obrazy, které velice se líbily.

Nejen v Praze, ale i po celých Čechách a Moravě jest hojnost vzácných maleb Škrétových. Jméno jeho proslulo v sedmnáctém věku po celé Evropě.

Škréta dožil vysokého věku sedmdesáti let. Zemřel v Praze r. 1674. a pochován jest v kostele sv. Havla na Starém Městě Pražském.

Pravili jsme v tomto spisku, že nejslavnější malíř jest Rafael Santi. My Čechové jsme národ počtem sice neveliký, ale můžeme se vykáhati značnou řadou slavných mužů, kteří žili nám ku cti a díla památná i znamenitá zanechali.

Vystaviv jedenkrát slavný obraz, povolal znalce malířství a tázal se jich, aby rozhodli a rozsoudili, kdo obraz onen maloval? I uznali všichni jednohlasně podle mnohých neklamných známek, že obraz onen nemaloval nikdo jiný, nežli slavný Rafael sám. Ale jaké bylo podivení jejich, když jim pak Škréta na obraze okázal podpis svůj, prohlásiv, že on sám obraz ten maloval.

Meškaje Škréta v Čechách maloval četné krásné obrazy zvláště do nádherných chrámů, jimiž Čechy již dávno před dobou husitskou slynuły; mimo to vyhledáván byl velice od šlechty, jež mu mnohé práce svěřovala, ba sám císař Ferdinand III. Poctil jej nejednou pozorností svou. V Praze jest mnoho obrazů od něho; v Týnském chrámu Páně krásný jest veliký obraz na hlavním oltáři, a rovněž půvabný obraz Zvěstování Marii Panně na oltáři postranním hned proti vchodu ze strany, proti domu, v němž se Škréta narodil. Přčetné v domech šlechtických a sbírkách jsou i podobizny Škrétovy, práce to převzácné.

Roku 1648., již jako muž 44letý, bojoval Škréta s nadšením v řadách měšťanstva a studentstva pražského proti Švédům. Tehdy lid, šlechta, studenti, kněžstvo — vše s vzácnou a jednomyslnou svorností bojovalo na hradbách Prahy, až statečnosti jich se podařilo zahnat Švédy a poraziti je. Škréta na památku tohoto boje vymaloval dva obrazy, které velice se líbily.

Nejen v Praze, ale i po celých Čechách a Moravě jest hojnost vzácných maleb Škrétových. Jméno jeho proslulo v sedmnáctém věku po celé Evropě.

Škréta dožil vysokého věku sedmdesáti let. Zemřel v Praze r. 1674. a pochován jest v kostele sv. Havla na Starém Městě Pražském.

Pravili jsme v tomto spisku, že nejslavnější malíř jest Rafael Santi. My Čechové jsme národ počtem sice neveliký, ale můžeme se vykáhati značnou řadou slavných mužů, kteří žili nám ku cti a díla památná i znamenitá zanechali.

Karel Škréta žil v nejsmutnější době českých dějin. Kdo navštívil v Praze slavný a starožitný chrám Panny Marie před Týnem a vešel do něho Týnskou uličkou, snad si povšiml starého, vysokého domu, na němž zasazena jest deska s nápisem: Zde narodil se Karel Škréta r. 1604. Bylo mu sotva sedmnácte let, když opustil po bitvě na Bílé Hoře svou vlasť a odebral se do Italie, aby tam neocenitelné památky malířského umění poznal a studoval.

Byl Karel již velmi záhy dával na jevo nemalé zalíbení a nevšední způsobilost v kreslení a malování, tak že strýcové jeho Daniel a Pavel Škréta postarali se o něho, aby nadání toto nezůstalo ležeti ladem.

V Italii otevřel se vtipnému, umění a učení milovnému Škrétovi nový svět. Poznáv celou řadu děl nejslavnějších mistrů, dovedl je tak výtečně napodobiti, že jeho malbu od malby Rafaelovy ani rozeznati lze nebylo. Brzy znala celá Italie jeho jméno, každý mluvil o nadaném Čechovi, a malířská škola v Bononii, dávno proslulá, volala jej za profesora. Ale Škréta nepřijal nabídnutí toho a odebral se zpět do vlasť.

Vystaviv jedenkrát slavný obraz, povolal znalce malířství a tázal se jich, aby rozhodli a rozsoudili, kdo obraz onen maloval? I uznali všichni jednohlasně podle mnohých neklamných známek, že obraz onen nemaloval nikdo jiný, nežli slavný Rafael sám. Ale jaké bylo podivení jejich, když jim pak Škréta na obraze okázal podpis svůj, prohlásiv, že on sám obraz ten maloval.

Meškaje Škréta v Čechách maloval četné krásné obrazy zvláště do nádherných chrámů, jimiž Čechy již dávno před dobou husitskou slynuły; mimo to vyhledáván byl velice od šlechty, jež mu mnohé práce svěřovala, ba sám císař Ferdinand III. Poctil jej nejednou pozorností svou. V Praze jest mnoho obrazů od něho; v Týnském chrámu Páně krásný jest veliký obraz na hlavním oltáři, a rovněž půvabný obraz Zvěstování Marii Panně na oltáři postranním hned

---

Karel Škréta žil v nejsmutnější době českých dějin. Kdo navštívil v Praze slavný a starožitný chrám Panny Marie před Týnem a vešel do něho Týnskou uličkou, snad si povšiml starého, vysokého domu, na němž zasazena jest deska s nápisem: Zde narodil se Karel Škréta r. 1604. Bylo mu sotva sedmnácte let, když opustil po bitvě na Bílé Hoře svou vlasť a odebral se do Italie, aby tam neocenitelné památky malířského umění poznal a studoval.

Byl Karel již velmi záhy dával na jevo nemalé zalíbení a nevšední způsobilost v kreslení a malování, tak že strýcové jeho Daniel a Pavel Škréta postarali se o něho, aby nadání toto nezůstalo ležeti ladem.

V Italii otevřel se vtipnému, umění a učení milovnému Škrétovi nový svět. Poznáv celou řadu děl nejslavnějších mistrů, dovedl je tak výtečně napodobiti, že jeho malbu od malby Rafaelovy ani rozeznati lze nebylo. Brzy znala celá Italie jeho jméno, každý mluvil o nadaném Čechovi, a malířská škola v Bononii, dávno proslulá, volala jej za profesora. Ale Škréta nepřijal nabídnutí toho a odebral se zpět do vlasť.

proti vchodu ze strany, proti domu, v němž se Škréta narodil. Přechytné v domech šlechtických a sbírkách jsou i podobizny Škrétovy, práce to převzácné.

Roku 1648., již jako muž 44letý, bojoval Škréta s nadšením v řadách měšťanstva a studentstva pražského proti Švédům. Tehdy lid, šlechta, studenti, kněžstvo — vše s vzácnou a jednomyslnou svorností bojovalo na hradbách Prahy, až statečností jich se podařilo zahnat Švédy a porazit je. Škréta na památku tohoto boje vymaloval dva obrazy, které velice se líbily.

Nejen v Praze, ale i po celých Čechách a Moravě jest hojnost vzácných maleb Škrétoých. Jméno jeho proslulo v sedmnáctém věku po celé Evropě.

Škréta dožil vysokého věku sedmdesáti let. Zemřel v Praze r. 1674. a pochován jest v kostele sv. Havla na Starém Městě Pražském.

Pravili jsme v tomto spisku, že nejslavnější malíř jest Rafael Santi. My Čechové jsme národ počtem sice neveliký, ale můžeme se vykázati značnou řadou slavných mužů, kteří žili nám ku cti a díla památná i znamenitá zanechali.

Karel Škréta žil v nejsmutnější době českých dějin. Kdo navštívil v Praze slavný a starožitný chrám Panny Marie před Týnem a vešel do něho Týnskou uličkou, snad si povšiml starého, vysokého domu, na němž zasazena jest deska s nápisem: Zde narodil se Karel Škréta r. 1604. Bylo mu sotva sedmnácte let, když opustil po bitvě na Bílé Hoře svou vlasť a odebral se do Italie, aby tam neocenitelné památky malířského umění poznal a studoval.

Byl Karel již velmi záhy dával na jevo nemalé zalíbení a nevšední způsobilost v kreslení a malování, tak že strýcové jeho Daniel a Pavel Škréta postarali se o něho, aby nadání toto nezůstalo ležeti ladem.

V Italii otevřel se vtipnému, umění a učení milovnému Škrétovi nový svět. Poznáv celou řadu děl nejslavnějších mistrů, dovedl je tak výtečně napodobiti, že jeho malbu od malby Rafaelovy ani rozeznati lze nebylo. Brzy znala celá Italie jeho jméno, každý mluvil o nadaném Čechovi, a malířská škola v Bononii, dávno proslulá, volala jej za profesora. Ale Škréta nepřijal nabídnutí toho a odebral se zpět do vlasti.

Vystaviv jedenkrát slavný obraz, povolal znalce malířství a tázal se jich, aby rozhodli a rozsoudili, kdo obraz onen maloval? I uznali všichni jednohlasně podle mnohých neklamných známek, že obraz onen nemaloval nikdo jiný, nežli slavný Rafael sám. Ale jaké bylo podivení jejich, když jim pak Škréta na obraze okázal podpis svůj, prohlásiv, že on sám obraz ten maloval.

Meškaje Škréta v Čechách maloval četné krásné obrazy zvláště do nádherných chrámů, jimž Čechy již dávno před dobou husitskou slynuły; mimo to vyhledáván byl velice od šlechty, jež mu mnohé práce svěřovala, ba sám císař Ferdinand III. Poctil jej nejednou pozorností svou. V Praze jest mnoho obrazů od něho; v Týnském chrámu Páně krásný jest veliký obraz na hlavním oltáři, a rovněž půvabný obraz Zvěstování Marii Panně na oltáři postranním hned proti vchodu ze strany, proti domu, v němž se Škréta narodil. Přechytné v domech šlechtických a sbírkách jsou i podobizny Škrétovy, práce to převzácné.

Roku 1648., již jako muž 44letý, bojoval Škréta s nadšením v řadách měšťanstva a studentstva pražského proti Švédům. Tehdy lid, šlechta, studenti, kněžstvo — vše s vzácnou a jednomyslnou svorností bojovalo na hradbách Prahy, až statečností jich se podařilo zahnat Švédy a porazit je. Škréta na památku tohoto boje vymaloval dva obrazy, které velice se líbily.

Nejen v Praze, ale i po celých Čechách a Moravě jest hojnost vzácných maleb Škrétoých. Jméno jeho proslulo v sedmnáctém věku po celé Evropě.

Škréta dožil vysokého věku sedmdesáti let. Zemřel v Praze r. 1674. a pochován jest v kostele sv. Havla na Starém Městě Pražském.

Pravili jsme v tomto spisku, že nejslavnější malíř jest Rafael Santi. My Čechové jsme národ počtem sice neveliký, ale můžeme se vykázati značnou řadou slavných mužů, kteří žili nám ku cti a díla památná i znamenitá zanechali.

Karel Škréta žil v nejsmutnější době českých dějin. Kdo navštívil v Praze slavný a starožitný chrám Panny Marie před Týnem a vešel do něho Týnskou uličkou, snad si povšiml starého, vysokého domu, na němž zasazena jest deska s nápisem: Zde narodil se Karel Škréta r. 1604. Bylo mu sotva sedmnácte let, když opustil po bitvě na Bílé Hoře svou vlasť a odebral se do Italie, aby tam neocenitelné památky malířského umění poznal a studoval.

1.1.2 Další podsekcce

Bylť Karel již velmi záhy dával na jevo nemalé zalíbení a nevšední způsobilost v kreslení a malování, tak že strýcové jeho Daniel a Pavel Škréta postarali se o něho, aby nadání toto nezůstalo ležeti ladem.

V Itálii otevřel se vtipnému, umění a učení milovnému Škrétovi nový svět. Poznav celou řadu děl nejslavnějších mistrů, dovedl je tak výtečně napodobiti, že jeho malbu od malby Rafaelovy ani rozeznati lze nebylo. Brzy znala celá Itálie jeho jméno, každý mluvil o nadaném Čechovi, a malířská škola v Bononii, dávno proslulá, volala jej za profesora. Ale Škréta nepřijal nabídnutí toho a odebral se zpět do vlasti.

Vystaviv jedenkrát slavný obraz, povolal znalce malířství a tázal se jich, aby rozhodli a rozsoudili, kdo obraz onen maloval? I uznali všichni jednohlasně podle mnohých neklamných známek, že obraz onen nemaloval nikdo jiný, nežli slavný Rafael sám. Ale jaké bylo podivení jejich, když jim pak Škréta na obraze okázal podpis svůj, prohlásiv, že on sám obraz ten maloval.

Meškaje Škréta v Čechách maloval četné krásné obrazy zvláště do nádherných chrámů, jimiž Čechy již dávno před dobou husitskou slynuły; mimo to vyhledáván byl velice od šlechty, jež mu mnohé práce svěřovala, ba sám císař Ferdinand III. Poctil jej nejednou pozorností svou. V Praze jest mnoho obrazů od něho; v Týnském chrámu Páně krásný jest veliký obraz na hlavním oltáři, a rovněž půvabný obraz Zvěstování Marii Panně na oltáři postranním hned proti vchodu ze strany, proti domu, v němž se Škréta narodil. Přčetné v domech šlechtických a sbírkách jsou i podobizny Škrétovy, práce to převzácné.

Roku 1648., již jako muž 44letý, bojoval Škréta s nadšením v řadách měšťanstva a studentstva pražského proti Švédům. Tehdy lid, šlechta, studenti, kněžstvo — vše s vzácnou a jednomyslnou svorností bojovalo na hradbách Prahy, až statečností jich se podařilo zahrnati Švédy a poraziti je. Škréta na památku tohoto boje vymaloval dva obrazy, které velice se líbily.